

TIL LEIÐSLU FLOKKSINS

Tað fer nú at nærkast tí tíðini, tá aðalfundur flokksins vanliga plagdi at verða hildin, og ikki minst tí, at tingið ætlandi skjótt kemur saman, fari eg á henda hátt at heita á leiðslu flokksins um nú at seta alla orku inn uppá at fáa framt kredittfelagsmálið.

Hetta mál hevur gjøgnum árin verið eitt av aðalmálum flokksins.

Eina mest varð spurningurin skrásettur í tí sáttmála, sum í síni tíð á tingi varð gjørdur millum javnaðar-, gl. sjálvstýris- og sambandsflokkinn um framhaldsarbeiði aftaná at stjórnarspurningurin í fyrstu syftu var vorðin loystur.

— Men enn er kredittfelagsmálið ikki loyst.

Tó er nú so væl slóðað, at aðrir politiskir flokkar — men bert ein innantings — siga seg hava áhuga fyri at fáa málið framt.

Í árunum aftaná krigsslok hava okkara politikkarar haft nógvar og tungar uppgávur.

Tey fyrstu árin, áðrenn samfelagskreppur av ymsum slögum fóru at merkjast var tað hin nationali spurningurin, ið lá fremstur.

Men skjótt fór hin hættisliga vendin í vinnilivinum at seta síni spor.

Ein sjálvfylgja er, at øll almenn tiltøk fyrst og fremst verða gjørd til tess at bøta um vinnulivsvansar.

Men tað tykist sum tann veruleiki, at her á landi skulu vit byggja og búgva er vorðin fjartliggjandi.

Undir krígunum og nærmastu árin aftaná kom reiðiliga ferð á húsabygging í øllum størri plássum í Føroyum — eina mest í Havn og Klakksvík.

Arbeiði var almikið — og peningastreymurin rann villiga. Lán vórðu veitt til húsabygging í mun til eina konjunkturvirðismetan, sum kanska var ov mikið optimistisk tá ein í dag sær, hvussu bráðliga innløgukeldur kunnu typpast.

Hin glæsiliga peningatíðin er nú forbi, — og maður, ið fylgdi tí flóðandi streymi, og sá sær kanska til tess at fáa sær hús og heim stendur nú yvirfyri tí beiska veruleika, at hann ikki við teim arbeiðslíkindum og innløgumöguleikum, ið bjóðast í dag, kann klára sína skyldu.

Tað ólukkuliga er jú tað, at sjálvt um tær ognir hann tá setti sær upp, men sum í dag neyvan kunnu realiserast til veruligt virði — so stendur hann tó til svars fyri lánnum, sum í flestu förum vóru ovurhonds stór.

Men ikki bert tann einstaki lán-takarinn er illa staddur.

Hvussu skulu lánvirkini fáa sín pening aftur.

Sjálvandi kann eydnast at tvang selja nakað — men neyvan fæst allur hin útlánti peningurin aftur á henda hátt.

Men hvussu so víkir og vendir, so verður úrsletið dapurt.

Uppgáva politikkaranna skuldi jú verið tann at virka fyri bestu korum íbúgvana landsins — og mál og mið hins einstaka er at fáa eitt heim — at kunna liva eitt trygt familjulív.

Hesar hugsjónir standa fyri at syndrast í dag.

Tí er tað tvingandi neyðugt at hálsað verður um, so búseting í heila tikið kann bjargast.

Hetta gerst einans við at kredittfelag verður stovnað, so fjöldin her á landi fær javnbjóðis kor og fólkið í hinum norðanlondum.

Minnist meg rætt, so var nettupp í míni tíð á tingi talan um at yvirtaka jarðafondin við tí fyri eyga at leggja grund undir ein kredittfelagsstovn.

Hesin fondur er nú yvirtikin og sum nevnt hava nú fleiri politiskir sætt tað neyðturvuliga í at skapa betri kor fyri búsetingini.

So politiskt skuldi málið kunnað verðið loyst.

Sjálvandi er greitt, at vansar í praksis eru fyri hond — m. a. havi eg hoyrt at ein fullfígga matrikulering eigur at vera gjøgnumförd.

Hesin spurningur nervar heila okkara samfelag — ikki einans teir ið hava bygt — men eisini okkara lánvirkir.

Sum handverkari eri eg komin á tal við nógvar menn, ið hava bygt sær hús, og allir hava teir tað ynskið, at tað má eyðast at fáa kredittfelag ella líknandi tiltak sett á stovn.

Eg lati hetta ynski fara víðari til leiðslu flokksins við teirri vón, at partur javnaðarmanna ikki verður at liggja eftir í tí taki, sum takast má fyri at fáa henda týðningarmikla spurning loystan.

W. S.

Bachus og Eros gráta um kapp kenna seg trongdan — í knípu láturverju teir fingur sær — yst undir Froðbiar nýpu.

Olympos og Nýpan — munur er á — eisini á monnum, sum tankar og hugsjónir gudanna — tolkaði — av sonnum.

Vísind og sjálvspekt í háseti sat — ei háltugd ateisma — ei tankaringur, ið trongari var enn Dagblaðs nasjonalisma.

Men oftast varð so: at hann, ið trýr seg sjálvan sum verðsins nalvi royndist í verkum sum tann hann er:

sjálvur býtlingsins alvi.

Vill-Fress.

Vaskarið í KRÓKI
heintar og sendur klæðini!

Tíðindi úr Tovkusak

Her er nógv at gera, arbeiði nátt sum dag. Kalvin verður pakkadur heilur í stórar kassar, um 100 kg í hvørjum. Steinbítur, líri og kongafiskur verður skorin til filét.

Nakað av torskinum verður eisini filetskorin.

Torskafiletid verður selt til Dan markar, meðan hitt verður selt til Ameriku.

3 bátar norðaneftir rógva út her teir eru Norðheim, Símun av Torkilsheggi og Skipafossur. Teir skulu liggja veturin yvir.

Við einum báti eru 5 fýr yingar og ein grønlandari og havi teir fiskað nakað yvir 200 tons, meðan ein bátur, ið er mannaður við grønlandarum bert hevur veitt 23 tons av saltfiski, umframt kalva og fisk til filetskeringar.

5 skip hava verið avskipaði hiðani, millum annað eitt køliskip úr Kanada.

Her er góð brúgv at landa við og »transportband«, alt gongur við motorkraft.

Drekki vatnið verður pumpað úr einari tjörn nærhendis, meðan vit pumpað sjógv at vaska fiskin í.

Maskina at flekja við kom henda dagin, hon kostaði einar 45—50 tús. kr.; ein onnur er til at taka skræðuna uttanav filetinum við.

Dansur er hvørt leygarkvöld, og er har ofta stuttligt.

Vit hava frætt tíðindini um Sjóvinnubankan. Nú er skomm at vera fýroyingur; tað blivu so fólkaflokksmenn, ið koyrdu okkum Sjóvinnubankan undir danskt formyndarskap; hvar eru nú teir spelknu ósingarmenninir, ið til hvørt val hava rópt um, hvat teir hava fingið av skafti, at teir einki áttu í pengunum sögdu teir einki um.

Tit fáa aftur at frætta.

Fiskeri.

Í NÆSTA BLAÐ

koma ummælini av yrkingarsövnunum hjá Tummas Djurhuus og Louis Zachariasen.

Harra Knút Vang!

Hvat halda tygum Jóannes bóndi hevði sagt, hevði hann vítað aftur í verðina, nú politiski arvingi hansara hevur stýrt Sjóvinnubankanum undir kong?

Eitt aftrat, hvussu hevði verið vorðið í Føroyum í dag, um hesin banki varð gjørdur til seðilbanka Føroya, fyri t. d. 6 árum síðan undir somu leiðslu, sum hon ið nú er avsett?

Vinarliga
Viggo Dalsgaard.

Sjóvinnubankamenninir vunnu

Næstseinasta mikukvöld var sera áhugaverd fótbóltkapping í Gundadal millum starvfólk úr Sjóvinnubankanum og prentarar.

Nú hava starvsfólk í Sjb. hoyrt so nógv um undirskot og ditt og datt, bæði í blóðunum, útvarpinum og geilarhornunum, nú vildu teir út á víðan vøll at royna seg — at vísa fólki at teir eisini eru fýrir fyri at gera yvirskot, og tað eydnaðist teimum rættiliga, tí fyrsta skotið í Gundadal var yvirskot — bólturin fór langt omanfyri øll málmark, og fleiri fylgdu eftir. Hóast øll yvirskotini, eydnaðist teimum at fáa sjei mál, meðan prentararnir bert fingur 4. Tað ikki bert balanceraði, men endaði við einum valayvirskoti.

Hetta var sera áhugaverd og stuttlig kapping. Tá ið teir ikki leikaðu á leikvøllinum, leikaðu teir uttanfyri. Við hvørt, tá illa stóð til, vóru fleiri í málinum. Mitt í leikinum rýmði ein prentari — hin besti spælarin — yvir til bankamenninir. Onkur segði at dómari var rýmður einaferð, men spælararnir floytaðu hann innaftur.

Tjúkt var í mjörka og áskoðarnir fáir — eina ferð 7 segði onkur.

Líka mikið, bankamenninir vístu at teir ikki bert kunnu fáa balanca í, men eisini gera yvirskot, um tað skal vera.

NÝGGJA KLÆDNAPRESSAN
telf. 672 í Havn

Vit keypa

SKINN, VIL, TROYGGJUR og ULL
til hægsta prís.

N. S. Johannessens Eftf., Tórshavn.

Telefonir: 514 og 92

S.S. »TJALDUR«

fer úr Føroyum leygardagin 13. oktober kl. 16 ístaðin fyri týsdagin 16. oktober.